భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

జయరాం విదోబా మరియు ఇతర వ్యక్తి / మరొకరు

వెర్సస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే

(వి.వి.యన్.బోస్, వేంకటరామ అయ్యర్ మరియు చంద్రశేఖర అయ్యర్ న్యాయమూర్తులు)

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ (చట్టం V/1898), సెక్షన్ 423(1)(b) మరియు (d), సెక్షన్ 439 – అప్పీలేట్ కోర్టు అధికారాలు – హై కోర్టు పునర్విమర్శ అధికారాలు – ట్రయల్ కోర్టు ద్వారా నేరారోపణ కానీ శిక్ష లేదు – హై కోర్టు నిర్ధారిస్తుంది నేరారోపణ మరియు శిక్ష విధించడం – చట్టబద్ధత – బాంబే ప్రివెన్షన్ ఆఫ్ గ్యాంబ్లింగ్ యాక్ట్ (బాంబే యాక్ట్, IV/1887), సెక్షన్ 4(a), 5

గేమింగ్ ప్రయోజనంకోసం గేమింగ్ హౌస్ లో ఉన్నందుకు బాంబే ప్రివెన్షన్ ఆఫ్ గ్యాంబ్లింగ్ యాక్ట్ (బాంబె యాక్ట్ ఆఫ్ 1887) సెక్షన్-5 క్రింద మొదటి అప్పీలుదారుపై గేమింగ్ హౌస్ లో వున్నందున విచారణ జరిగింది మరియు అ దనంగా, చట్టంలోని సెక్షన్ 4(ఎ) క్రింద గేమింగ్ హౌజ్ ను వుంచినందుకు అభియోగాలు మోపారు. కేసును విచారించిన మెజిస్ట్రేట్ సెక్షన్ 4(ఎ) కింద అతడిని దోషిగా నిర్ధారించి మూడు నెలల కఠిన కారాగార శిక్షను విధించారు. అతన్ని సెక్షన్ -5 క్రింద దోషిగా నిర్ధారించాడు , కానీ ఆ సెక్షన్ క్రింద ప్రత్యేక శిక్షను విధించలేదు. పునర్విమర్శలో , హైకోర్టు సెక్షన్ 4(ఎ) కింద నేరారోపణను కొట్టివేసెను, అయితే సెక్షన్-5 క్రింద దానిని నిర్ధారించింది మరియు ఆ సెక్షన్ క్రింద మూడు నెలల కఠిన కారాగార శిక్షను విధించింది . మెజిస్ట్రేట్ అటువంటి శిక్ష విధించనపుడు చట్టంలోని సెక్షన్-5 ప్రకారం ఏదైనా శిక్ష విధించడానికి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 423(1)(బి) ప్రకారం హైకోర్టుకు అధికారం లేదని మొదటి అప్పీలుదారు తరపున వాదించారు మరియు ఏ సందర్భంలోనైనా , అటువంటి శిక్షను జారీ చేయుట శిక్షను అధికము చేయుటతో సమానము మరియు దాని ఫలితంగా చట్ట విరుద్ధం మరియు చట్ట ప్రకారం ఎటువంటి నోటీసు జారీ చేయబడలేదు.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 423 (1) (b) ఈ కేసుకు వర్తించనప్పటికీ , సెక్షన్ 43 (1) (3) ప్రకారం శిక్షను విధించే అధికారం హైకోర్టుకు ఉందని తీర్మానించెను.

శిక్ష విధించబడకుండానే ఒక వ్యక్తి నేరానికి పాల్పడినట్లు చట్టం ఊహించదు. మరియు హైకోర్టు శిక్షను ఖరారు చేయడం అనేది నేరారోపణ యొక్క ధృవీకరణకు సంబంధించిన పర్యవసానంగా మరియు యాదృచ్ఛికంగా మాత్రమే ఉంటుంది మరియు ఇది న్యాయమైన మరియు సరియైన ఉత్తర్వు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 423 (1) (d) యొక్క అర్థంలో చట్ట ప్రకారం ఆమోదించబడాలి.

అప్పీల్లో మొదటి సారి మాత్రమే ఇవ్వబడినందున అటువంటి శిక్ష పెరుగుదలకు సమానం కాదు. ఇది ఒక హెచ్చింపుగా పరిగణించబడినప్పటికి, సెక్షన్ 439 (2) కింద నోటీసు కోరడం కోసం హైకోర్టు యొక్క ఉతర్వు తప్పుగా పరిగణించబడదు , ఎందుకంటే మొదటి అప్పీలుదారు నేరారోపణ మరియు హెచ్చింపుకు వ్యతిరేకంగా కారణాన్ని చూపించే అవకాశం ఉంది. మరియు ఏ సందర్భంలో నైనా, సెక్షన్ క్రింద అధికారిక నోటీసు లేకపోవడం వల్ల అతనికి ఎటువంటి పక్షపాతం జరుగలేదు.

ఇబ్రహీం V ఎంపరర్ (A.1.R -- 1940 బాంబే- 129), న్యాయ వ్యవహారాలు సూపరింటెండెంట్ మరియు రిమిమ్ బ్రన్సర్ V. హోసేన్ అలీ (A.I.R–1938 Cal. 439) మరియు ప్రదీప్ చౌదరి V. ఎంపరర్ (A.1.R – 1946 Pat. 235) ఆమోదించలేదు.

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి : క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.75/1954.

బాంద్రా లోని కోర్టు ఆఫ్ ప్రెసిడెన్సి మెజిస్ట్రేట్, 9వ కో ర్టు, బాంబే కేసు నం. 11872/73/P/ 1952 లో , 29.6.1953 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ఉత్పన్నమ య్యే క్రిమినల్ రివిజన్ అప్లికేషన్ నెం. 669/1953 లో బాంబే హైకోర్టు యొక్క తేదీ 24.7.1953 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ దాఖలు చేయబడెను.

P. K. ఛటర్జీ, అప్పీలు దారుల తరపున వాదించెను.

ప్రతివాది తరపున N.S. బింద్రా (P.G.గోఖలే, అతనితో) వాదించెను.

1955, డిసెంబరు 13, కోర్టు తీర్పును శ్రీ వేంకటరామ అయ్యర్, న్యాయమూర్తి వెలువరించిరి.

బాంద్రా బాంబేలోని బజార్ రోడ్ లోని హౌజ్ నెం. 334 లోని గది.నెం.10 సంబంధిత తేదీన మొదట అప్పీలుదారుని స్వాధీనంలో ఉన్నది. ఈ గదిని గేమింగ్ హౌజ్ గా ఉపయోగిస్తున్నారనే సమాచారంతో శ్రీ భట్, సబ్–ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీసు , 19.9.1952న, దానిపై ఆకస్మిక దాడి చేసి ,

ఇద్దరు అప్పీలు దారులు మరియు మరో నలుగురు గేమింగ్ సాధనాలు వారి స్వాధీనములో ఉన్నట్లు గుర్తించారు. బాంబే ప్రివెన్షన్ ఆఫ్ గ్యాంబ్లింగ్ యాక్ట్ (బాంబే యాక్ట్ IV ఆఫ్ 1887) (ఇకపై చట్టముగా అనబడును) లోని సెక్షన్ 5 కింద గేమింగ్ ప్రయోజనం కోసం గేమింగ్ హౌస్ లో ఉన్నందుకు వారందరిపై విచారణ జరిగింది.. మరియు మొదటి అప్పీలుదారు గేమింగ్ హౌజ్ ను నిర్వహించినందుకు చట్టంలోని సెక్షన్ 4(ఎ) కింద అదనంగా అభియోగాలు మోపబడెను. కేసును విచారించిన ప్రెసిడెన్సి మెజిస్ట్రేట్, చట్టంలోని సెక్షన్ 4 (a) క్రింద మొదటి అ ప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించి అతనికి మూడు నెలల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించారు. అతను చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద అతనిని దోషిగా నిర్ధారించారు, కానీ ఆ సెక్షన్ క్రింద ప్రత్యేక శిక్షను విధించలేదు. రెండవ అప్పీలు దారు సెక్షన్ 5 కింద దోషిగా నిర్ధారించ బడెను మరియు మూడు నెలల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించబడింది. అప్పీలుదారులు ఈ విషయాన్ని రివి జన్ లో హైకోర్టుకు దాఖలు చేశారు , ఇది సెక్షన్ 4(ఎ) కింద మొదటి అ ప్పీలుదారుని నేరారోపణను కొట్టివేసెను , కాని సెక్షన్ 5 ప్రకారం దానిని ధృవీకరించింది మరియు ఆ సెక్షన్ క్రింద మూడు నెలల కఠిన కారాగార శిక్ష ను విధించింది. రెండవ అప్పీలుదారుకు సంబంధించి, నేరారోపణ మరియు శిక్ష రెండు నిర్ధారించబడ్డాయి. ఈ ఆర్డర్ కు వ్యతిరేకంగా, ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీలు దాఖలు చేయబడెను.

అప్పీలుదారులు గేమింగ్ ప్రయోజనం కోసం గేమింగ్ హౌజ్ లో ఉన్నారని, తద్వారా చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరానికి పాల్పడ్డారనిక్రింది రెండు కోర్టులు ఏకీకృతంగా గుర్తించాయి. మరియు ఆవిధంగా గుర్తించుట మా ముందు సవాలు చేయబడలేదు . మా ముందు లేవనెత్తిన ఏకైక వివాదం – మరియు మొదటి అప్పీలుదారుని సంబంధించి మాత్రమే తలెత్తుతుంది – చట్టంలోని సెక్షన్ 4(ఎ) క్రింద అతని నేరారోపణ ను హైకోర్టు రద్దు చేసినందున , ఆ సెక్షన్ క్రింద అతనికి విధించిన శిక్షను రద్దు చేసి ఉండాలి, మరియు విధించే క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం శిక్షను విధించే అధికారం దానికి లేదని, అలాంటిదేమీ మెజిస్ట్రేట్ విధించనపుడు దానికి కూడా శిక్ష విధించే అధికారం లేదు. ఈ వివాదం సెక్షన్ 423 నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆ సెక్షన్ క్రింద, నేరారోపణకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలు వచ్చినపుడు , ఉప నిబంధన (1) (b) ప్రకారం (1) గుర్తించిన శిక్షను తిప్పికొట్టడానికి కోర్టుకు అధికారం ఉంటుంది , మరియు నిందితుడిని నిర్దోషిగా ప్రకటించడం లేదా విడుదల చేయడం , లేదా అతని పునర్విచారణకు ఆదేశించడం లేదా (2) గుర్తించిన దానిని మార్చడం కానీ శిక్షను కొనసాగించడం లేదా (3) గుర్తించిన దానిని మార్చడం లేదా మార్చకుండా శిక్షను తగ్గించడం లేదా (4) శిక్షను మార్చడం లేదా శిక్షను తగ్గించకుండా లేదా

గుర్తించిన దానిని మార్చకుండా చేయవచ్చును, కానీ సెక్షన్ 106(3) కి లోబడి , శిక్షను పెంచరాదు. సెక్షన్ 5 క్రింద నేరారోపణ ధృవీకరించబడినందున ప్రస్తుత కేసుపైన పేర్కొన్న నాలుగు కేటగిరీలో దేనిక్రిందకూ రాదని మరియు మేజిస్టేట్ ఆ సెక్షన్ క్రింద ఏదీ విధించనందున శిక్షను తగ్గించడం లేదా మార్చడం అనే ప్రశ్న తలెత్తదని వాదించెను . మరియు తదనుగుణంగా హైకోర్టు యొక్క ఉత్తర్వు కోడ్ యొక్క ఏ నిబంధనల ప్రకారం సమర్థించబడదు. పై పరిస్థితులలో సెక్షన్ 5 కింద శిక్షను విధించడం అనేది ఒక హెచ్చింపుకి సమానం అని యూ మరియు చట్టం ప్రకారం ఎటువంటి నోటీసు జారీ చేయనందున ఇది చట్ట విరుద్ధం అని వాదించిరి.

ఈ వివాదానికి మద్దతుగా , ఇబ్రహీం V. ఎంపరర్ A.I.R.1940 Bom.129 కేసులో నిర్ణయంపై ఆధారపడి రి. ఆ కేసులో , ప్రస్తుతమున్నట్లుగా, నిందితుడికి చట్టంలోని సెక్షన్ 4 (ఎ) మరియు సెక్షన్ 5 కింద నేర స్థాపన చేయబడెను , అయితే సెక్షన్ 4 (a) క్రింద శిక్ష విధించబడింది మరియు సెక్షన్ 5 ప్రకారం ఎవరికీ శిక్ష విధించబడలేదు. అప్పీల్ పై న్యాయమూర్తులు సెక్షన్ 4 (ఎ) కింద నేరారోపణను కొట్టివేసి, శిక్ష గురించిన ప్రశ్నపై, సెక్షన్ 5 క్రింద ప్రత్యేక శిక్షను విధించకపోవడం మేజిస్ట్రేట్ తప్పు అని గమనించి, ఈ విధముగా వాదన కొనసాగించారు:

అతను ప్రతి సెక్షన్ కింద ఒక శిక్షను విధించి ఉండాలి ; కానీ అతను సెక్షన్ 5 కింద ఒక శిక్షను విధించలేదు కాబట్టి, మనం ఒక శిక్షను విధించలేము, ఎందుకంటే అది శిక్షను పెంచును.

ఈ పరిశీలనలు నిస్సందేహంగా మొదటి ఆ అప్పీలుదారుకు మద్దతునిస్తాయి.

అయితే, మరో రెండు నిర్ణయాలలో భిన్నమైన అభిప్రాయం తీసుకోబడింది. ఇది ఇప్పుడు గమనించవచ్చు. న్యాయ వ్యవహారాల సూపరింటెండెంట్ మరియు రిమెంబరెన్సర్ V. హోసన్ అలీ A.I.R. 1938 Cal. 439 కేసు లో , నిందితుడిని భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 363 మరియు సెక్షన్ 498 క్రింద మెజిస్ట్రేట్ దోషిగా నిర్ధారించారు మరియు సెక్షన్ 363 ప్రకారం జైలు శిక్ష విధించారు, ప్రత్యేక శిక్ష విధిం చబడలేదు. సెక్షన్ 498 ప్రకారం అప్పీలుపై , సెషన్స్ జడ్జి సెక్షన్ 363 క్రింద నేరారోపణను కొట్టివేశారు, కానీ సెక్షన్ 498 కింద నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించారు. సెక్షన్ 498 ప్రకారం సెషన్స్ జడ్జి ఏదైన శిక్షను విధించవచ్చా అ నే సూచనపై, సెక్షన్ 363 మరియు 498 కింద నేరారోపణను సెక్షన్ 498 కింద ఒకటిగా మార్చినందున క్రిమినల్ ప్రొసి జర్ కోడ్ సెక్షన్ 423 (1) (b) క్రింద అతను శిక్షను విధించవచ్చని కోర్టు పేర్కొంది. ఈ అభిప్రాయం కొనసాగును. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 423 (1) (b) లోని "పరిశీలనలు

మార్చండి " అనే పదాల యొక్క నిజమైన అర్థం యొక్క తప్పుడు అభిప్రాయంతో కొనసాగుతుంది. చట్టం నిర్దిష్ట నేరాన్ని సృష్టించే నిబంధనలను రూపొందించినప్పుడు చట్టంలో ఈ నే రాలు విభిన్న సంఘటనలతో విభిన్న విషయాలను ఏర్పరుస్తాయి. క్రిమినల్ పాసిజర్ కోడ్ సెక్షన్ 233 ప్రకారం , వారిపై విడివిడిగా అభియోగాలు మోపవలసి ఉంటుంది మరియు సెక్షన్ 367 ప్రకారం , తీర్పులో ఏ నేరంలో నిందితుడు దో షిగా నిర్ధారించబ డ్డాడో పే ర్కొనవలసి ఉంటుంది. ఒకటి కంటే ఎక్కువ నేరాలకు దోషిగా నిర్ధారించబడినప్పుడు , వాటిలో ప్రతిదానికి సంబంధించి విభిన్నమైన ఫలితాలు ఉంటాయి మరియు సెక్షన్ 423 (1) (b) ఒక పరిశీలనను అప్పీల్ కోర్టు తిప్పికొ ట్టడం లేదా మార్చడం గురించి మాట్లాడినప్పుడు , ఇది ప్రస్తావించబడింది ప్రతి నేరానికి సంబంధించి పరిశీలన జరపాలి. అందువల్ల, సెక్షన్ 4(ఎ) కింద ఉన్న నేరారోపణను హైకోర్టు కొట్టివేసెను, సెక్షన్ 5 క్రింద, రెండు విభిన్నమైన ఫలితాలు ఉన్నాయని , ఒకటి తిరోగమనం. మరియు మరొ కటి ధృవీకరణ అని ధృవీకరించింది. మరియు మార్చే ప్రశ్నే లేదు.

సూపరింటెండెంట్ మరియు రిమెంబరెన్సర్ ఆఫ్ లీగల్ అఫైర్స్ V. హోసన్ అలీ A.I.R. 1938 Cal. 439 కేసులో నిర్ణయం ప్రదీప్ చౌదరి వర్సెస్ ఎమ్పెరర్ A.I.R. 1946 Patna 235 కేసు లో అనుసరించబడింది. అక్కడ సెషన్స్ జడ్జి భారతీయ శిక్షాస్మృతి లోని సెక్షన్ 324 మరియు 148 కింద నింది తులను దోషులుగా నిర్ధారించారు మరియు వారికి సెక్షన్ 324 కింద జైలు శిక్ష విధించారు, అయితే సెక్షన్ 148 ప్రకారం వారికి ఎటువంటి శిక్ష విధించబడలేదు. అ ప్పీలు పై, సెక్షన్ 324 కింద నేరారోపణను హైకోర్టు రద్దు చేసింది. మరియు సెక్షన్ 1 48 ప్రకారం ధృవీకరించబడింది. సెక్షన్ 148 ప్రకారం శిక్ష విధించడానికి క్రిమినల్ కోడ్ సెక్షన్ 423 (1) (b) ప్రకారం కోర్టుకు అధికారం లేదని నిందితుడి వాదనతో వ్యవహరిస్తూ న్యాయమూర్తులు ఇట్లు గమనించారు. " కోర్టుకు శిక్షను మార్చడానికి పుష్కలమైన అధికారం కలిగి ఉంది, అయితే అది శిక్షను పెంచనంతవరకు" ఈ నిర్ణయంలో కూడా మేము వాదనకు మద్దతు ఇవ్వలేక పోతున్నాము. సెక్షన్ 423(1)(b) క్రింద శిక్షను మార్చుటగూర్చి ఏమీ లేదు. ఈ సెక్షను పరిశీలన మార్చడం మరియు కొనసాగించడం కోసం మాత్రమే తెలుపును. మరియు ఇది సెక్షన్ క్రింద నేరాన్ని పరిశీలించుట మరొక సెక్షన్ కింద నేరాన్ని పరిశీలించిన మార్పు చేయబడిన కేసులకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది . ఈ విభాగం పరిశీలన యొక్క విపర్యయానికి మరియు దాని మార్పుకు మధ్య స్పష్టమైన వ్యత్యాసాన్ని చూపుతుంది. మరియు తిరగబడినపుడు, ఆమోదించవలసిన ఉత్తర్వు నిర్దోషిగా విడుదల చేయుటకు లేక మార్పుకు వీలుండును, అయితే మార్పు ఉన్నప్పుడు, ఆమోదించవలసిన ఆర్డర్ శిక్షను విధించుట , తగ్గించడం లేదా మార్చడం ఒకటి. కానీ ,

ఇక్కడ, హైకోర్టు జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ఎటువంటి ఫలితాలను మార్చడం కోసం కాదు. ఇది ఇప్పటికే చెప్పినట్లుగా, సెక్షన్ 4 (ఎ) కింద పరిశీలనను తిప్పికొట్టడం మరియు సెక్షన్ 5 కింద నేరారోపణ యొక్క ధృవీకరణ కాబట్టే సెక్షన్ యొక్క భాషపై , సెక్షన్ 5 ప్ర కారం శిక్ష విధించబడుతుందని మేము భావిస్తున్నాము. హైకోర్టు ను సమర్ధించడం సాధ్యం కాదు.

సెక్షన్ 423(1) (6) కాకుండ హైకోర్టుకు శిక్షను విధించే అధికారం కలిగి ఉన్నదా లేదా అనే ప్రశ్న ఇప్పటికి మిగిలే ఉంది. ఒక వ్యక్తి ఒకనేరం కోసం విచారించబడి , దోషిగా నిర్ధారించబడి నప్పుడు, అతనికి నిర్దేశించిన విధంగా శిక్ష విధించడం న్యాయస్థానం యొక విధి. ఒక వ్యక్తి చేసిన నేరానికి శిక్ష విధించబడకుండా శిక్ష విధించబడాలని చట్టం భావించదు. సెక్షన్ 5 క్రింద మొదటి అప్పీదారునికి ట్రయల్ మేజిస్ట్రేట్ దోషిగా నిర్ధారించినప్పుడు , శిక్ష విధించడం అతని విధి. సెక్షన్ 4 (ఎ) కింద శిక్ష విధించిన తరువాత , స్పష్టంగా భావించాడు. సెక్షన్ 5 కింద ఇలాంటి శిక్షను విధించాల్సిన అవసరం లే దని మరియు రెండు శిక్షలను ఏకకాలంలో అమలు చేయాలని ఆదేశించాల్సిన అవసరం లేదు. కానీ కఠినంగా చూస్తే అటువంటి ఉత్తర్వును ఆమోదించడం సరైనది. అప్పీలుదారులు ఈ విషయాన్ని పునర్విచారణకొరకు హైకోర్టులో దాఖలు చేసిరి . మరియు సెక్షన్ 5 ప్రకారం వారి నేరారోపణ సరియైనది కాదని వాదించారు. హై కో ర్టు యోగ్యతపరంగా ప్రశ్నించి ఆ సెక్షన్ కింద వారిని దోషులుగా నిర్ధారించింది . సెక్షన్ 5 క్రింద శిక్ష విధించడం హైకోర్టు విధి మరియు ఖచ్చితంగా అట్లే చేసింది. ఆ పరిస్థితులలో శిక్షను విధించే అధికారం నే రారోపణపై శిక్ష విధించబడుతుందని చట్టం నుండి ఉద్భవించింది మరియు నిందితుడు దోషి అవునా కాదా అని లేక అతడే అని గుర్తించగల నిర్ణయ అధికార పరిధిని అన్ని న్యాయస్థానాలచే అమలు చేయగల మరియు చేయవలసిన అధికారం కలిగి వున్నవి . సెక్షన్ 423 (1) (d) ద్వారా ఈ అధికారం అప్పీల్ కోర్టుకు స్పష్టంగా పరిరక్షించబడిందని మేము అభిప్రాయ పడుతున్నాము , ఇది "ఏదైన సవరణ లేదా ఏదైనా పర్యవసానంగా లేదా యాదృచ్ఛికంగా న్యాయమైన లేదా సరైన దానిని చేయవచ్చును " అని చట్టం చెపుతుంది . అప్పీల్లో నేరారోపణ ధృవీకరించబడినప్పటికీ , ట్రయల్ మెజిస్ట్రేట్ ఎటువంటి శిక్షను విధించనపుడు, శిక్షను నిర్ధారించడం అనేది నేరారోపణ యొక్క ధృవీకరణకు సంబంధించిన పర్యవసానంగా మరియు యాదృచ్ఛికంగా ఉంటుంది మరియు ఇది చట్టం ప్రకారం ఆమోదించబడే న్యాయమైన మరియు సరైన ఉత్తర్వు. ఇబ్రహీం V. ఎంపరర్ A.I.R. 1940 Bom.129 కేసు లో వ్యక్తీకరించబడిన అభిప్రాయం తో మేము ఏకీభవించలేము , అదేమంటే అటువంటి ఉత్తర్వు శిక్షను పెంచుతుంది. ఒక శిక్షను పెంచినట్లు చెప్పాలంటే ముందుగా , తప్పనిసరిగా పెంచిన శిక్ష ఒకటి

ఉండాలి. మరియు ట్రయల్ మెజిస్ట్రేట్ నేరారోపణ పై ఎటువంటి శిక్ష విధించనప్పుడు మరియు మొదటిసారిగా అప్పీల్లో తీర్పు ఇచ్చినప్పుడు , అది సరిగ్గా శిక్షను పెంచినట్లుగా చెప్పలేము . తదనుగుణంగా హైకోర్టు తనకు విధించిన శిక్షను తనకున్న అధికారంతోనే విధించినదని మేము భావిస్తున్నాము.

దిగువ కోర్టు యొక్క ఉత్తర్వును కొనసాగించడానికి మరొ క కారణం ఉంది. ప్రెసిడెన్సీ మెజిస్ట్రేట్ ద్వారా అప్పీలు దారుల నేరారోపణకు వ్యతిరేకంగా , ఎటువంటి అప్పీలు లేదు మరియు తదనుగుణంగా అప్పీలు దా రులు హైకోర్టుకు పునర్విమర్శకు దాఖలుచేసిరి. క్రిమినల్ ప్రొసిజర్ కోడ్ సెక్షన్ 439(1) ప్రకారం , పునర్విమర్శను విచారించిన హైకోర్టు సెక్షన్ 423 ప్రకారం అప్పీలు కోర్టు అధికారాలను ఉపయోగించు కోవచ్చు. మరియు శిక్షను పెంచవచ్చు. సెక్షన్ 439 (2) , సెక్షన్ 439 క్రింద ప్రొసిడింగ్స్ తీసుకున్నపుడు, నిందితుడికి తన వాదన వినిపించే అవకాశం ఉంటే తప్ప , సెక్షన్ 439(6) క్రింద అతని నేరారోపణకు వ్యతిరేకంగా కారణం చూపడానికి నిందితుడికి కూడా హక్కు ఉంటుంది. విషయంయొక్క సారాంశం ఏమిటంటే, సెక్షన్ 439(2) ప్రకారం శిక్షను పెంచడం కోసం నిందితుడిపై చర్యలు తీసుకున్నపుడు , అతను నేరారోపణయొక్క యోగ్యత మరియు విధించే శిక్ష యొక్క ప్రశ్న రెండింటిని వినడానికి అతనికి హక్కు ఉంటుంది, అతను దోషిగా నిర్ధారించపడితే ప్రస్తుత సందర్భంలో, అప్పీలుదారు ఈ రెండు విషయాలకు సంబంధించి తన కేసు ను వినిపించే అవకాశాన్ని కలిగి ఉన్నాడు. మరియు వాస్తవానికి మొదటి అప్పీలుదారు దానిని ఉపయోగించుకున్నాడు. అతను స్వయంగా తన పునర్విమర్శలో సెక్షన్ 5 క్రింద అతని నేరాన్ని లేవనెత్తాడు. మరియు అన్ని సాక్ష్యాలను పరిగణలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు అతని నేరాన్ని ధృవీకరించింది. శిక్షకు సంబందించిన ప్రశ్నపై, సెక్షన్ 5 ప్రకారం , ఆ సెక్షన్ కింద ఒకవ్యక్తి దోషిగా తేలినప్పుడు , అతను గతంలో అదే నేరానికి పాల్పడినట్లయితే, శిక్ష మూడు నెలల కంటే తక్కువ కాని జైలు శిక్ష మరియు. రూ.200 జరిమానా విధించబడును. మొదటి అప్పీలుదారుకు మునుపటి నేరారోపణ ఉన్నది మరియు సెక్షన్ 5 ప్రకారం అతనికి కనీస జైలు శిక్ష విధించబడును. ఈ విషయానికి సంబంధించి హై కోర్టు ఈ విధంగా పరిశీలించి "చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద మొదటి నిందితుడు మునుపటి నేరాన్ని అంగీకరించిన దృష్ట్యా, ప్రెసిడెన్సీ మెజిస్ట్రేట్ అతనికి విధించిన మూడు నెలల కఠిన కారాగార శిక్ష సమర్థించబడుతోంది."

ఇప్పుడు, ప్రశ్న ఏమిటంటే , ఈ పరిస్థితులలో, సెక్షన్ 439(2) క్రింద నోటీసు ఇవ్వనందున హైకోర్టు ఉత్తర్వు త ప్పుగా పరిగణించబడుతుందా ? ఆ సెక్షన్ క్రింద చర్య తీసుకునే ముందు ఏదైన నిర్దిష్ట లాంఛనాలను పాటించాలని చట్టం సూచించలేదు. ఇది నేరారోపణ మరియు శిక్ష పెంపుదల కు

వ్యతిరేకంగా కారణాన్ని చూపించే అవకాశాన్ని మాత్రమే నిందితుడికి ఇవ్వగలగాలి మరియు ఈ రెండు ప్రశ్నలపై మొదటి అప్పీలు దారును విచారించినందున , సెక్షన్ సంతృప్తి చెందెను. అది శిక్షను పెంచినట్లు భావించినప్పటికీ సెక్షన్ 439 ప్రకారం హై కోర్టు ఉత్తర్వులను కొనసాగించవచ్చు , ఏ సందర్భములోనైనా, సెక్షన్ 4 39(2) ప్రకారం అధికారిక నోటీసు లేకపోవడం వల్ల మొదటి అప్పీలుదారుకు ఎటువంటి పక్షపాతం జరుగలేదు.

ఫలితంగా, అప్పీలు కొట్టివేయబడింది.